

отъ което испадна Исда, за да иде въ свое то си мѣсто.

26 И фжриха за нихъ жребий, и падна жребий на Матѳіа, и причисансе съ единнаесе те апостолы.

ГЛАВА 2.

И като се испжнноваха дни те на патдесатница та, беха сички те апостоли единопдшнхъ собрани на кспъ.

2 И внезапъсъ быде отъ него то шмъ, като че идеше силно дъханѣ отъ вѣтръ, и напжани сичкиатъ дома гдѣто седеха.

3 И павихамъ се че раздѣлаваха азыцы те като огненни, и седна (секоѣ) на секого отъ нихъ.

4 И испжанихасе сички те съ дъха сватаго, и начнаха да говорятъ съ дрѣги азыцы, каквото дъхо имъ даваше да говорятъ.

5 Я во Іерусалимъ живееха (тогава) мѣжіе елаговѣнни отъ сакои родъ който е подъ него то.

6 И като быде тоа шмъ, собрасе народо и съжркасе, за щото секоѣ отъ нихъ (ги) слышаше да говорятъ со свойатъ си азыкы.

7 И оудивлавахасе, и говореха единъ дрѣгимъ: не са ли сички те тіа конти говорятъ Галаілеане.

8 И каквѣ ние (ги) слышаме секоѣ (да говорятъ) со свойатъ

ни азыкы, въ който сме се родили.

9 (Сирѣчь) Паролане и Мидане и Еламите, и които живеатъ въ Месопотаміа, и во Исдеа и Каппадокіа, въ Понтъ и въ Ассіа.

10 Во Фрвгіа и Памфвліа, въ Егупетъ и въ страны те Ливински които са при Курініа, и римлане те които приходатъ и Исдеи и пришелцы.

11 Критане и Явалане, слышаме ги да говорятъ съ наши те азыцы величіа Божіа.

12 И изсмлавахасе сички те и недомѣваха, и говореха единъ дрѣгимъ: що ще да бжде това (нещо).

13 Я дрѣги се рѣгяха: и говореха: че са пили много сладко вино.

14 Но Петръ застава съ единнаесе те (апостоли предъ народатъ) и издигна си гласътъ, и рече имъ: мѣжіе ісдейскіи, и сички те които живеете во Іерусалимъ, това да знаете вы, и чыте хъсваво мои те дѣмы.

15 Тіа не са піани, каквото цю мыслите вые: за щото (іоше) третій часъ е отъ деньжтъ.

16 Но това е щото е речено чрезъ проорока Івїла.

17 И ще да бжде въ послѣдно то време, говори Богъ, ще да излеемъ отъ дъха моего на сеоа плотъ: и ще да пророчестватъ сыноре те ваши и дщерки е ваши: и юноши те ваши ви-